

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se
primesc. — Manuscrise nu se
retrimit.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anulări:
In Viena: M. Dukes, Hönisch,
Schick, Rudolf Mayer, A. Oppelitz,
Nachfolger; Anton Oppelitz, J.
Dawischer. In Budapesta: A. F.
Goldberger, Eckstein Bernat; In
București: Agence Havas, Suc-
cursale de Roumanie; In Ham-
burg: Karoly & Löbmann.
Prețul inserțiilor: o serie
completă pe o coloană 6 or. și
10 or. timbru pentru o publi-
cație. Publicări mai dese după
tarif și învoială.
Reclame pe pagina a 8-a o
serie 10 or. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII

„Gazeta” iese în săptămânile:
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se prenumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. celestori.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 80 etajul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 or. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 177.

Brașov, Mercuri-Joi, 10 (22) August.

1895.

Banffy interview-at.

Brașov, 9 August v. 1895

Evenimentul zilei este, că „ma-
rele” baron Banffy, ministru-pre-
ședinte unguresc, a lăsat să fiă in-
terviewat asupra congresului naționa-
lității de un corespondent al dia-
rului vienes „Neues Wiener Tagbl.”

Acesta, la rândul său, introduce
convorbirea sa cu laude, care se
pună în relief personalitatea d-lui
Banffy. Ne spune, că ministru-pre-
ședinte unguresc are obiceiul de a
primi în săptămânile care 4 p. m.
deputații, politici și bărbați ai presei,
cu cari discută chestiuni politice. Nu-
mai zilele când are ședințe seu con-
siliu de miniștri fac excepțiune. Br.
Banffy, dize corespondentul, nu cul-
tivă rezerva birocratică, ci „aparține
acelor bărbați de stat, cari nu se
sfiesc a espune sincer și oblu săptămă-
nă stadiul al politicii lor înaintea
publicității.”

Interesant este a urmări, după
convorbirea, ce-o reproducem mai
jos, stadiul politicii lui Banffy față
cu mișcarea din sinul naționalității
lor. Nu ne surprinde nici decum
modul cum cugetă ministru-preșe-
dinte asupra congresului și a întregii
ceștiuni.

Era de așteptat, că Banffy va
denega acestui congres competența
precum și importanța ce i-se dă în
presă. Și erau să se pută aștepta
dela densus să admită, că poporele
nemaghiare ar fi asuprite. Totă ne-
mulțămirea, ce există din cauza sis-
temului de guvernare asupritor,
ministru-președinte vrea să-o reducă
la dușmănia ce ar nutri-o față cu
Ungaria „unele cercuri ale inteli-
genții naționalității.” Tărâtimea,
dize el, e pacinică și n'are cauză de
a se plânge. In școlile și bisericile
comunelor române, slovace și sâr-
besci domnesce „exclusiv” limba po-
porului. Sunt in Ungaria peste trei
mii de școlile populare cu limba de

propunere română. Limba statului
figurază numai între obiectele de în-
vățământ, fără a fi în adevăr învê-
țată. Și totuși se mai plâng de asu-
prire și cuteză a vorbi de maghia-
risare forțată!

Ce ușor fi este baronului Banffy
de-a convinge pe corespondentul fôiei
vienes, care, se înțelege, nici idee
nu are de ceea ce se petrece în țără.

Dacă Banffy ar fi vorbit „sin-
cer și oblu”, ar fi trebuit să-i spună,
că starea de lucruri din comunele
române, sârbesci și slovace, cum o
descrie el, au aflat-o guvernele un-
guresci, când au venit la cârmă la
1867, și că de atunci încôce aceste gu-
verne se silesc mereu de a-o schimba
in sensul politicii lor de maghiari-
sare. Ar fi trebuit să-i spună, că
cele trei mii de școlile populare ro-
mâne, — dacă vor fi atâtea — se
sustin din contribuția dublă a po-
porului, fără ca statul să dea măcar
un ban pentru susținerea lor. Ar fi
trebuit să-i spună, că statul nu nu-
mai nu le ajută, dăr le împiedecă
in dezvoltarea lor prin introducerea
forțată a studiului limbei maghiare,
prin tot felul de măsuri și ordon-
nanțe ministeriale vexătoare, cari au
de scop totală paralizare a creșterii
naționale in școlă in favorul exclu-
siv al limbei și al culturii maghiare;
că din cauza acesta învățătorii cu
simț național sunt persecutați sub
cuvânt, că nu sunt harnici a pro-
pune limba maghiară cum cere legea
de maghiarisare; că autonomia șco-
lară a confesiunilor este adă numai
o literă murtă a legii de instrucțiune
și că tot sistemul de guvernare tinde
la străformarea succesivă a școlilor
nôstre confesionale in școlile de stat
cu limba de propunere maghiară;
in fine că pentru înaintarea scopului
maghiarisării succesive a școlilor
nôstre s'a creat și legea pentru asi-
lurile de copii (kîșdedovuri) in
anul 1891.

Tôte aceste și multe altele, ce

nu le putem înșira aici, trebuia să
i-le esplice br. Banffy gazetarului
vienes, ca acesta să-și potă forma
o judecată clară despre aceea, că
ôre suntem noi in drept ori nu de-a
vorbi de-o maghiarisare forțată.

Ministrul președinte l'ar fi lumi-
nat pe deplin, dacă i-ar fi spus mă-
car pe scurt curatul adevăr, că după
cum stau adă lucrurile, sistemul de
legi și ordonanțe existent condamnă
confesiunile române, sârbesci și slo-
vace de a conlucra cu propriile lor
mijlôce la înaintarea scopurilor ma-
ghiarisării, căci nu-și mai pot sus-
ține școlile, decât sub condițiunea
de a satisface pretensiunilor esage-
rate ale ocârmuirii unguresci, care
nu mai are sens decât pentru lățirea
limbei maghiare.

Dăr Escelența ungurască a voit
să jôce înaintea presei cislaitane
pe nevinovatul, pe cel cu nedrept
acusat, că ar avé intențiunii ostile
față cu poporele nemaghiare și de
aceea a retăcut tôte aceste și multe
altele. Nimic mai comod pentru d-l
Banffy decât a da cu buretele peste
miseriile nesfârșite ale lucrării sub-
minătoare de maghiarisare și a ba-
lansa in domeniul politicii mari,
sustîind, că „ceștiunea limbei e nu-
mai un mijloc, dăr scopul adevărat
al congresului este de a încerca să
introducă politica federalistă in Un-
garia.”

Și e șiret d-l Banffy. Punând
ceștiunea pe terenul acesta, el se
avântă până a apela la concursul
factorilor politici din întregă monar-
chia spre a combate nisuințele fe-
deraliste, căci dize: „nu e vorba nu-
mai de un interes maghiar, ci e
vorba de existența dualismului.”

Dualismul a putut exista 28 de
ani cu autonomiile provinciale ale
țerilor austriace și cu autonomia
Croatiei, de ce n'ar pută exista, când
s'ar adauge și autonomia Transil-
vaniei, și teritoriile naționale, des-

pre cari se vorbesce in programu
congresului?

Așa ceva nu-i potă intra in cap
unui om cu mintea sănătôsă. Banffy
insă o spune de astă-dată sincer și
oblu, că „dualismul va exista numai
pe câtă vreme Maghiarii vor stărui
pentru susținerea lui și pe câtă
vreme supremația lor va rămână
nealterată.”

Cu alte cuvinte dualismul condițio-
neză supremația maghiară și dacă
cade acesta, cade și dualismul. Dăr
unde stă scris, că Ungaria și mo-
narchia se pot ferici numai prin
dualism? Etă că din sinul Kossu-
thiștilor se și ridică voci, cari se
minunază cum un simplu „modus
vivendi”, ca dualismul, ar pută să
absorbă tôte, viața de stat și sco-
pul de stat al Ungariei.

Baronul Banffy insă a voit să
facă și puțină politică de partid și
să lovască in partidele opoziționale
maghiare, luând in apărare institu-
țiunea armatei față cu aspirațiunile
lor naționale. Astfel a crețut să se
insinue la curte ca adevăratul apê-
rător al intereselor dinastiei și a in-
tereselor de putere ale monarchiei.
Apucătura acesta a produs nu-
mai ilaritate in tabăra opoziției, a
căreia toi iau poste picior pe Esce-
lența ungurască, dîcînd, că sunt
slabe armele, ce le tolosesce in contra
dreptelor postulate naționale maghiare
și e și mai slabă acea politică, ca
„după ce Banffy ca ministru-preșe-
dinte al Ungariei, cu depline puteri,
n'a cutezat să procedă in contra in-
trunirii naționalității, acuma el
chiamă in ajutor Austria, o chiamă la
o cruciadă in numele sfânt al dualis-
mului, ca să bată pe Valahii nôștri.”

Ministrul Banffy despre națio- nalități.

Un colaborator al diarului „Neues
Wiener Tagblatt” a avut un interesant
interview cu ministrul președinte

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Dômnă contesă.

Novelă rusescă de Sonja.

Ivan servitorul tocmai aprinsese lu-
minările și ațitase focul, căci afară viscolia
tare, încât bêtărâni arbori din parc tros-
niau și scârțâiau. In cămin ardea un foc
vii, o căldură plăcută era in micul și ele-
gantul budoar. Ivan aședă un mio fotel in
colț lângă cămin, puse o mescuță lângă
acesta și începă tocmai să arangieze ser-
viciul.

Portiera se ridică încet și un bêtărân
înalt intră in cameră, pe neaude, deôre-
ce covorele cele moi înăbușiau pașii celui
ce intrase.

— Ivane!

Cel întreat se întorse spăriat.

— Când vine contesa?

— Dômnă contesă trebuie să între
indată.

— Bine, poți merge.

Bêtărânul domu trase un al doilea fo-
tel lângă cămin și se aședă pe el. Tremu-

rând de frig își freca mâinile sale aristo-
cratice, pe când ochii săi mici și cenușii
cercetau cu de-amăruntul săptămă-care unghiu
al camerei. Privirea obosită și-o aținti asu-
pra unei mese de scris, care era acoperită
cu măruntășuri femeescoi. La o parte se
afia un vas mare cu flori de trandafir fru-
mos mirositoare, ér lângă acesta un plîș
nedesfăcut.

Bêtărânul murmură câte-va cuvinte.
Apoi se ridică și privi cu atențiune trăsuri-
le scrisorei. Era o scriere originală, pe
care, dacă ai vedut-o odată, era imposibil
să nu o recunosc. Un zimbet trist trecu
peste fața sa... Cum sta el ast-fel, cu fața
spre lumină, se vedea bine, cum arăta de
bêtărân și de consumat. Crețe adenci, obraji
scofăloiti, o barbă ascuțită și colțuroasă,
nisece buze palide, lipsite de sânge... Ivan
apără in ușe.

— Dômnă contesă!

Repede el aruncă plicul pe masă și
se apropiă de ușe.

Olga Nicolaievna Kelonoff intră in
odaiă. Era ca și când ar fi intrat primă-
vêra — atât de plăcută și drăgălașă era
figura ei, încadrată de un păr auriu. Cu

ochii ei mari și negri se uita uimită la
contele.

— D-ta aici? întrebă ea rece și cu dis-
preț, făcîndu-se, că nu observa mâna, ce
i-se întindea pentru salutare.

— Ah, ești surprinsă ma chère, dize el
amical. Din întâmplare am trecut pe aici
și m'am încălțit puțin la căminal D-tale.
La D-ta e atât de plăcut, încât cu greu
se desparte cine-va, — și de aceea de si-
gur, că-mi vei permite, ca să-ți tin puțină
societate. Mi-e permis, să te rog pentru
o cescă de ceaiu, căci, după cum ved, tot-
ul este pregătit pentru acesta?

El îi arată fotelul să sedă. Ea nu rês-
punse, ci dete din umeri cu nepăsare. Apoi
se duse la masa de scris și rupse plicul.
Cum îi străluciau ochii! Cum îi zimbiau
buzele! El o vedea pasionată și ardătoare.
Și totuși atât de tristă... Cât era de fru-
môsă femeia asta! Frumșetea ei subjugase
pe bêtărânul, desprețuitor de femei. El o
ridicase la sine din sêraciă și miserie. El puse
la picioarele ei tôte splendorea și bogăția
sa. Ea fuse atât de fericită, ca un copil.
El se desfătase la bucuria ei, și uitase, că
nu i-a succes să-i câștîge iubirea. Fusesse

prea fericit, încât să se mai gândescă la
acesta. Și acum, când începă el să vadă,
trista realitate era prea târziu să-și în-
lăntușcă fericirea trecătoare...

Încet viri ea epistola in buzunar.
Apoi se uită la densus:

— Ce voesci adecă?

Urmă o pauză. In fine dize el încet:

— Teodor Maximovici e aici... El
ți-a scris!?

Ea rise in ton batjocuritor.

— Mi-am putut inchipui, că ai venit
să spionezi... Da — e aici. Dăr — il poți
impedeca dela acesta? Vrei să începi érași
cu prostiile D-tale?

El o privi amenințător.

— Nu sufer, auți!...

— Ba, dize ea, să suferi. Trebuie

cineva să suferă și alte lucruri in viață.
Ea-l privi oudat dîcînd vorbele aceste. De-
altmintrelea — ce voesci? Ți-am implinit
voința și te-am urmat aici, deși mă amu-
sam fôrte bine in Nizza. Și tôte aceste
pentru istoria cu administratorul de moșia.

(Va urma.)

unguresc br. Desideriu Bánffy asupra cestiunii naționalităților.

Cea dintâiu întrebare a amintitului diarist a fost acésta :

— Nu vă împiedecă ore-cari consideratiuni, ca opinia Exelenței V-tre în această cestiune să fie dată publicității?

— Nu! răspunde ministrul Bánffy. În genere nu fac secret din aceea, că ce părere am eu despre așa numitul Congres al naționalităților și despre această întreaga cestiune. Mi-se pare însă, că presa a dat prea multă valoare acestui congres. Intre cei-ce au luat parte la congres, abia decă sunt 1—2, a căror personalitate se tragă ceva în cumpănă. În genere dis, elementele, cari au luat parte la adunare n'au avut dreptul să vorbească în numele propriei lor rase. În presa naționalităților s'au auzit multe voci, cari condamnă congresul. Clerul superior, care este un factor foarte influent între Români și Sârbi, a luat poziția hotărâtă contra congresului. Mie mi-se pare, că este pe deplin greșit și necorect a privi congresul, ca un punct marcant în mișcările naționalităților din Ungaria.

— Dă-mi voiă Exelență să observ, că deși excepțiunile privitoare la competența congresului sunt juste, totuși sentimentul neamical, ce s'a pronunțat acolo, se pare, că corespunde cu sentimentele nutrite în cercurile naționalităților.

— De sigur, că noi avem inamici; e fără îndoială, că contra Ungariei există un ore-care sentiment de dușmănie, der nu în cercurile poporului, ci în anumite straturi ale inteligenței, care face tot posibilul, ca să infiltreze în inima țărâniei ura, ce-o nutresc contra maghiarismului; țărâniea de altfel este cu sentimente pacifice, și nu are cauze de a-se plânge.

Să-mi crești — continuă ministrul, — că la noi este o curată absurditate a vorbi de opresiunea naționalităților. De-ai veni în vre-un sat românesc, slovacesc, ori sârbesc dela noi, ai vedea, că atât la primăria comunei, cât și în școlile bisericești domnesc exclusiv limba poporului. În Ungaria sunt mai multe de trei mii de școlile, unde limba de învățământ e cea română. Limba statului figurează numai ca obiect de învățământ, fără însă ca de fapt să se învețe. Și între astfel de împrejurări se plâng de asuprire și cutéză a mai vorbi de maghiarizare forțată! E firesc, că nu putem recunoștea toate limbile, ca limbă de stat, căci decă am face acésta, în administrația și justiția s'ar crea cele mai mari greutăți practice.

— Exelența ta așa-déră ești în privința acésta contra ori-cărei concesiuni față de naționalități, dișe diaristul.

— Da, foarte hotărât, răspunde Bánffy. E imposibil a merge mai departe (ou „concesiunile“?) de cum am mers. De altfel în decursul congresului a ieșit la ivelă, că domniile acésta n'au ca țintă cestiuni culturale și de educație, cum au vestit ei până acum pretutindeni. Cestiunea limbei este la ei numai un mijloc pentru ajungerea adevăratului scop, care nu este alt-ceva, decât încercarea cu politica federativă în Ungaria. Acésta însă nu se va întâmpla nici-odată. Nu este bărbat de stat maghiar, care se dea mână de ajutor la așa ceva.

Ba merg mai departe. Toți factorii politici din monarhia trebuie să se unescă cu totă puterea, pentru a-se pune capăt astfel de insanități. Aici nu este vorba numai de interes curat maghiar, ci și de existența dualismului. Ideia dualismului a prins deja adânc rădăcină în țară. Mai mult ca de-un pătrar de secol încoace, bărbății de stat maghiari au făcut tot ce au putut, ca poziția de drept public a țării s'o facă a-se consolida înaintea opiniei publice, în inima națiunii, și a învinge aspirațiunile opoziționale. Ideia dezvoltării dualismului, așa cum o propagă partida națională (apponyistă) este un paradox, care nu însemnă nimic. Din potrivă, în bazele ei e nespun de îngrijitoare, chiar și decă sub acésta expresiune s'ar ajunge ore-care scop pozitiv; căci nime nu doarece a atinge armata și instituția ei. Ori-ce politic cugețator privesc armata comună, ca garanția po-

siției noastre de putere. Tot felul de încercare îndreptată spre slăbirea ei, însemnă slăbirea autorității noastre înaintea străinătății. Situația politică esteriură liniștită de aji ar îmbrăca o formă critică în momentul, când s'ar sgudui organismul armatei noastre. După spiritul și litera pactului, armata comună nu pôte fi obiectul realizării unor aspirațiuni, cari ar pute influența unitatea armatei...

Dualismul, — continuă ministrul — s'a înființat, când a fost pe deplin neatăcabilă supremația maghiară la noi și a conducerii Nemților în Austria. Activitatea regulată a dualismului a fost mereu împreună cu greutate. El însă ar fi pe deplin imposibil, când am da din mâna noastră ideia națiunii politice una și nedespărțită în Ungaria, și am lăsa pe naționalități să se valideze, ca individualități politice. În Austria tradițiile istorice — cari se legă de singuraticile regate și provincii — au subsistat în măsura, care deschide porțile pentru anumite tendințe federalistice. De sigur d-ta vești, că noi cei din Ungaria nu suntem de loc înduplicăți a crea acum din nou astfel de teritorii de naționalitate, și poți observa, că pentru noi numai din interes maghiar, ci și pentru interesul dualismului este necesar, să respingem hotărât astfel de tendințe fantastice. Dualismul va rămâne, câtă vreme noi Maghiarii tinem la el și până când supremația maghiară, cum o numesc contrarii noștri, stă neclintită. Indată-ce însă se face la noi încercarea pentru inaugurarea așa numitei politici de împăciuire, numai decă noi-am pune înaintea acelor condiții inepte, cari numai trec de aventuri politice, ci teritoriale.

În Ungaria nu este asuprită nici o rasă, nici o naționalitate, și decă totuși respingem cu cea mai mare hotărâre ori ce pretenții federalistice, acésta o facem în conștiința, că ori-ce indulgență, care în momentele actuale ar fi pôte comodă, se pôte răbuna în viitor, intrucât din micimea noastră sufletescă s'ar născă pericol pentru constituțiune și pentru unitatea regatului maghiar. Er când ne opunem neclintiti pretenșiunile create de agitațiuni, o facem din convingerea, că ne luptăm nu numai pentru maghiarime, ci și pentru dinastie, care este legată nedespărțit cu dezvoltarea de putere esternă a celor două state.

— Dér ore congresul naționalităților nu dă cauză pentru luarea de măsuri estera-ordinare?

— Chiar de loc! observă ministrul. Nu este nici o cauză de a-se lua măsuri excepționale. Vederile noastre conducătoare cu privire la politica de naționalitate sunt neschimbate, ba chiar nici provocațiunile nu se scot din țigini, ca să recurgem la măsuri excepționale.

— Și cum stă lucrul cu comitetul executiv, care intenționează a uni naționalitățile?

— Acésta va fi dizolvat, cum s'a întâmplat la timpul său cu comitetul român, deore-ce este oprit prin lege!

Un nou ordin.

Pe când ministrul-președinte Bánffy declară colaboratorului fôiei vieneze „Neue W. Tgbt.“ că nu e nevoie de a se lua măsuri excepționale contra naționalităților, pe atunci ministrul de interne Perczel desăvuază pe colegul său într'un mod strălucit, printr'o ordinațiune dată tuturor autorităților din țară.

„Budapesti Hirlap“ de aji spune următoarele:

„Ministrul de interne Desideriu Perczel, probabil, că sub influința isbucirilor agitatorice esperiate în timpul din urmă pe teren socialistic și de naționalitate, a trimis o ordinațiune către toate autoritățile administrative, în care le dă aspre îndrumări, să urmărescă cu statornică atențiune activitatea societăților existente și să grijescă, ca acestea să nu depășescă cerul de influență al statului. La formarea nouelor societăți însă să fie tare băgătoare de seamă, ca să nu se pôtă valicita ideile, cari tind la

resturnarea ordinii de stat existente. În cas când ar observa și cea mai mică bănuială, numai decă să începă cercetare“.

Tendința acestui ordin este vedită. Autoritățile și pașalele unguresci sunt provocate de ministru a întrebuița cea mai cumplită ingerință și cele mai agresive mijloce contra reuniunilor existente. Nu trebuie să mai spunem, că ministrul are în vedere mai ales asociațiile naționalităților, cari în sensul acestui ordin vor fi espuse la cele mai mari șicanări din partea autorităților unguresci. Căci ce va să dăcă alta porunca d-lui Perczel, de-a porni cercetare la „cea mai mică bănuială?“ Și câte bănueli perverse și dușmănoase nu vor iscodi, cum au iscodit, pentru-ca să împiedecă ori-ce lucrare pacinică a asociațiunilor nemaghiare?

Dela congresul interparlamentar de pace.

În fine după multe desbateri, îi succese congresului de pace dela Bruxella să statorescă un proiect pentru organizarea arbitragiului internațional. Proiectul conține 14 puncte, cari în general conțin următoarele: 1) Statele, cari aderază la principiul arbitragiului, formeză un arbitragiu permanent internațional, pentru de-a aplana toate certurile așternute lui. 2) Reședința arbitragiului se va hotări de către state, și statul în care se va afla, va avea obligămintul să păzescă asupra siguranței lui și asupra libertății consultărilor și a hotăririlor. 3) Fiă-care guvern numesc doi membri în arbitragiu pe timp de 5 ani.

4) Lefurile membrilor, precum și alte emolumente se vor plăti de respectivele guverne, ér spesele arbitragiului le vor acoperi statele în mod egal. 5) Arbitragiul își alege din sinul său un președinte și un vice-președinte pe timpul unui an, afară de acésta pe un greșier și funcționarii de lipsă. 6) În cas de certă președintele numesc membrii, cari să formeze un arbitragiu de prima instanță, în care nu pot fi membrii respectivelor state litigante. 7) Arbitragiul propue condițiunile de împăcare său aduce judecată. 8) Judecata trebuie să fie motivată. 9) Fie-care parte are drept de-a apela în timp de trei luni. Arbitragiul complet formeză arbitragiul de apelare. Nu există nici un mijloc de casațiune. 10) Partidele litigante pot aduce oasul de certă direct înaintea arbitragiului, fără de notificarea greșierului. 11) Sentința se concrede onorei și fidelității statelor față cu convențiune. 12) Numirile din p. 3 se fac 6 săptămâni după schimbul ratificării convențiunii și se notifică guvernelor pe cale diplomatică. 13) Statele fosează organizarea internă a arbitragiului. 14) Statele, cari nu iau parte în convențiune, pot ori când intra în ea.

După primirea convențiunii, congresul hotări a-se adresa către guvernele din Belgia și Elveția, ca aceste să ia inițiativa pentru executarea practică a convenției și său să convocă o conferență europeană, său să încunoscă puterile pe cale diplomatică.

Pressa europeană și acum încă se ocupă cu cestiunea alegerei Budapestei, ca loc de întrunire a Congresului din anul viitor, și în legătură cu acést, cu cestiunea naționalităților din Ungaria.

„Schlesische Zeitung“ dăce următoarele: „În tot cazul ar fi bine, că lumea esternă să nu pună prea puțin pond pe însemnătatea cestiunii naționalităților din Ungaria. Ar fi bine, ca mai ales în Germania să se ferescă lumea de-a da credemnt tuturor scirilor tendențioase și mistificătoare ale oficișelor din Budapesta și ale amicilor acestora.“

Tot așa vorbesce și „Kölnische Zeitg.“ „Politik“ din Praga se exprimă astfel: La Congresul de pace internațional din Bruxella, Maghiarii au luat din răspuneri, ca cel puțin pe acest teren să paralizeze hotărârile Congresului naționalităților din

Budapesta. E drept, că le succese a realiza proiectul, ca Congresul de pace să se țină anul viitor la Budapesta, însă totuși nici încercările dibace ale contelui Appony n'au putut răsfrainge gravaminele Românilor.

La politica săsescă.

Diarul german „Münchener Allgemeine Zeitung“ primesce din Brașov o corespundență, în care, vorbindu-se despre situațiunea politică a Sașilor, se dăc între altele următoarele:

Asupra scopului politicii săsesci există aprôpe nici o divergență de păreri, ore nu s'ar pôte delătura și desbinarea, care s'a născut din cërta pentru alegerea mijlocelor și căilor? Căci în ce stă deosebirea între „betrâni“ oportuniști și „verđi“? Cei dintâiu și acum trăesc în credința, că Sașii prin privilegiile lor vechi au interese comune cu domniile țerei, până când generațiunea mai tinără simte, că Sașii au fost asvărliți în mod volnic, din partea Maghiarilor, de pe pedestalul lor pe trépta unei simple naționalități, precum sunt Slovacia și Rutenii; ea voescă să caute în viitor asigurarea mai bine în puterea ei propriă națională, decă în grația guvernului.

Oportuniștii, său mai bine moderati, au sôrtea, de-a fi tot înșelați și disilusionați de aceea nu e mirare, că verđii câștigă tot mai mult teren. Conducătorii mai bătrâni ar trebui să se bucure, că succrescena tinerețea le face posibil a se exprima mai apru între anumite împrejurări; căci ambițiunea politică e chiar așa de scumpă, că pôte ea strica în mod invers, ca dușmănie.

Este posibil, ca Sașii să ajungă în fruntea mișcării naționalităților, numai trebuie să fie tot-deuna prudentes et circumspecti, ci trebuie să aibă și curajul de-a arăta, că sciu pași energici. În acțiune comună cu tovarășii celorlalte naționalități încărunțite în lupte, reprezentanții generațiunii mai tinere și mai pofitoare de acțiune se vor convinge, că a critica este o mult mai ușor, decă a face mai bine. Er atunci nu se vor retrage de-a denega, lucră după esemplul, ce de multe-ori l'au primit mai înainte dela bătrâni, adecă a amestecă vinul prea tare cu o anumită cantitate de apă.

SCRIRILE DILEI.

9 (21) August.

Parastas pentru Gozsd. Din Brașov ni-se scrie cu data 6 (18) August n.: Aștădji, după terminarea serviciului divin și după-ce pentru monarhul nostru s'a făcut rugăciunea cuvenită în biserica veche gr. or. din Șimon, preoții Nicolae și Ion Mănoiu, pe spesele lor, au făcut parastas pentru memoria marelui fondator Gozsd. Credincioșii bisericei au asistat cu multă evlaviă; la cetirea molitvei au ingenunecat și cu toții, ținând în mână lumini aprinse ce se împărțiseră încă la începerea parastelui, după a căruia terminare s'a împărțit credincioșilor colivă și pâne. Mare efect a avut cuvântarea ținută de veteranul preot Mănoiu despre faptele marelui mecenat, la ceea ce poporul plin de mulțămire a exclamat: D-șeu să-l odihnescă în împărăția cerului. — La parastas a participat și studentul din fundațiunea Gozsd, d. N. Mănoiu jurist în Budapesta — n.

—o—

Un fapt creștinesc și românesc. Dela Sibiu primim scirea: D-l Alexandru Covina, mare proprietar în Zodova (Bucovina), care în anii trecuți a avut o copilă aici în școala civilă de fete și în interesul „Asociațiunii“, a dăruit, prin Dumănia Cosma, 50 fl. pentru școala civilă de fete a Asociațiunii. În epistola sa se găsește prima astfel: „Cu ajutorul lui Dumnezeu terminându-mi casa, cu privilegiul sântit al ei, am cugețat și la școala civilă română pentru fete din Sibiu, pentru care trimis 50 fl.“ — Ne bucurăm mult, când putem înregistra astfel de exemple rare, demne de imitat.

O desmințire. „Bud. Coresp.“ de ieri afirmă scirea — cum dice el — a „diarelor ultra-naționale române“, că congresul naționalităților s'ar fi ținut la espresa poartă a Majestății Sale. Călătoria ministrului de interne Desider Perczel la Ischl a avut de scop numai afaceri de resort, și el a spus-o mai înainte, că va permite înțelegerea congresului, decât acesta va fi anunțat în ordine, decât programul nu va conține nici un punct dușman statului și decât va purta numirea de adunare populară.

Adunări de muncitori disolvate. Alături s'au întrunit muncitorii slovaci din Budapesta la o adunare. Representantul poeziei însă disolvă îndată la început adunarea, pe cuvânt, că ar avea intențiunea de a se ocupa cu cestiunea naționalităților și cu alte cestiuni îndreptate contra statului și a societății. Tot în acea zi s'a disolvat adunarea populară în Viena, care voi să se desbată asupra „Stărei politice în Austria“.

Purtătorii de matricule și ministrul de comerț. Purtătorii de matricule fac neplăceri ministrului de comerț. Ei adevărat vor trage mult în cumpănă bugetului viitor. În acest ministeriu se lucră de prezent în ruptul capului la statorirea noului buget. În zilele din urmă cade — nu spre puțină consternațiune — în mâinile secției de comerț nu rescript al ministrului de interne, care îl recercă a estrada purtătorilor de matricule bilete gratuite pe liniile ferate maghiare. Un contra-rescript al ministrului de comerț recercă pe ministrul de interne, se-și revocă această cerere; se vede însă, că această revocare nu se va face. Ministrul de comerț își exprimă în rescriptul său mirarea, că pe ce basă vine de a se îngreuna portofoliul ministrului de comerț în favorul celui de interne? — Noi șcim bine, că matriculele până acum s'au purtat foarte conștient din partea administrației, fără de a i-se răsplăti barămi cu un crucer această ostensă; acuma s'a pus o nouă falangă de funcționari flămânzi, cari astăptă trenuri gratuite — pentru ideea de stat, și salare în folosul maghiarizării.

Invătătoare la școala Asociațiunii. Comitetul Asociațiunii, în ședința sa din 17 i. c., a ales unanim de invătătoare suplentă, în postul vacant la școala de fete a Asociațiunii pentru lucrul de mână, femeiesc, pe d-ra Aglaida Bacilla, din Caransebeș, absolventă a preparandiei de stat și a școlii superioare industriale de stat din Teresopol (Szabadka). Țr în postul de invătătoare, ea a patra putere ordinară la acea școală, și a ales unanim pe d-ra Eugenia Ionescu, din Bozovici, absolventă a preparandiei superioare pentru școle civile de fete din Budapesta. Ambele invătătoare cum ni-se scrie, sunt calificate în sensul legilor în vigoare cu distincțiă. — Felicitările noastre!

Petreizarea tinerimei academice române din Brașov și jur. Atragem din nou atențiunea publicului român asupra petreierii, ce se va arangia în scop de binefacere din partea tinerilor noștri academici. S'ambătă în 12 (24) August în sala Hotelului Central Nr. 1. Nu e prescrișă toaletă de bal, ci numai toaletă simplă. Biletele: de persoană 1 fl., de familiă (4 persoane) 2 fl. 50 cr. studenții 50 cr.; se pot procura dela librăria Nicolae Ciurcu și s'era dela cassă. În paușă se va juca din partea tinerimei academice „Călușorul“ și „Bătuta“.

Numiri în armată. Cu ziua de 18 August a. c. s'au făcut în armata comună austro-ungară între altele următoarele numiri: S'au numit ca deții aspiranți de oficer în infanteriă: Teodor Sbârcea, Trajan Bulbo, Victor Șotropa, Basiliu Popescu, Maximilian Nedelcovici, Silviu Cutean, Modest Urban, Anton Poduje, Octavian Grecul, Ioan Vințelieri, Francisc Ionaș și Paul Paul; ca deții infanterie: Liviu Liuba; ca deții aspiranți de oficer la vânători: Virgil Bian, Francisc Deac; la artileriă: Vințențiu Alexi, Corneliu Vornica; la pioneri: Edoard Lacom, Hermil Cosmuța; și la

herghelia statului: Rudolf Rus. Mai de parte a numit Majestatea Sa la rangul de sublocotenent pe următorii absolvenți de academia militară teresiană și tehnică: Ștefan Conț și Carol Pop.

Rechiământul lui Agliardi. „Gazetta Piemontese“ este informată din cercurile vaticane, că nunciul Agliardi va fi în curând numit episcop titular al unei diecese de frunte din Italia.

In cas de războiu. Mare s'von a produs o circulară a ministrului de războiu din Anglia, îndreptată către autoritățile cari susțin orfelinate, cu întrebarea, că la cas de războiu fire-ar aplicate a ceda localitățile pentru construirea de lazarete.

O faptă laudabilă. Oficerii și marinarii români de pe încrușătorul „Elisabeta“ și bricul „Mircea“ au împlinit o faptă laudabilă în timpul pe când acestea se aflau la Barcelona: Bastimentele române se aflau în ziua de 8 August la Barcelona. În aceeași zi, pe la ora 4 după amiazi, izbucnise un incendiu într'un cartier din cele mai populate ale orașului. Imediat o trupă de 40 omeni, în frunte cu oficerii lor, apărând bastimentelor române, plcă la locul sinistrului și-și oferă serviciile. Autoritățile spaniole din Barcelona au rămas foarte vii mișcate de acest semn de curagiu și bună voință.

„Un semn al timpului“. Sub acest titlu „Pest. Ll.“ publică următoarea scire: „În ziua nasterii monarchului episcopul Emeric Bende din Neutra dete un prânz mare, la care invită pe generalul Palcovici și pe mai mulți oficeri. Dintre funcționarii de stat și cei comitatensți nu fu invitat nimeni, nici măcar vicespanul său primar al orașului. Acesta e un semn caracteristic al timpului și procederea episcopului se condamnă din partea tuturor“. Nu le place Jidanilor desconsiderarea!

Casarmă rusescă aruncată în aer. „Gazetta del Popolo“ din Turin aduce scirea senzațională, că casarmă din Tula (Rusia) ar fi fost aruncată în aer. Trei sute de persoane, între cari și oficeri, au murit. Casarmă, după constatările făcute la urmă, a fost subminată. Ostașii au fost ruși în bucăți. S'au deținut foarte mulți.

Programa serbărilor, ce se vor arangia cu ocaziunea adunării generale a „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“, ce se va ține în Blășiu în zilele de 27—28 Aug. n. a. c.

Luni în 26 August n.

1) La 12 1/2 primirea comitetului central la gară.

2) La 8 ore s'era, convenire socială la „Hotel Univers“.

Marți în 27 August n.

1) Liturgiă în biserica catedrală la orele 8.

2) După s. Liturgiă ședința I.

3) La 2 ore banchet la „Hotel Univers“.

4) La 8 ore s'era concert în sala de gimnastică.

Mercuri în 28 August n.

1) Liturgiă la 7 ore dimineața.

2) La 10 ore ședința II.

3) S'era la 9 ore bal în sala de gimnastică.

Joi în 29 August n.

Eventuale excursiuni și petreceri.

Dela subcomitetul despărț. XI.

Ión German, A. C. Domșa, director, secretar.

Publicând programa acesta, atragem atențiunea cetitorilor asupra concertului de Marți 15 (27) Aug. în care se va produce pentru prima oră balada „Mănăstirea de Argeș“ compusă după textul poeziei lui V. Alexandri de profesorul de musică Iacob Mureșianu. Parte din musica acestei balade unică în felul ei ca compozițiă română, a fost

oasional mult lăudată și admirată chiar de nemuritorul bard Alexandri și nu ne indoim, că redată prin cor și orchestră ea va produce un adânc efect asupra ascultătorilor, cari dorim să fiă cât de numeroși.

Coresp. „Gaz. Trans.“ Turda, 18 Aug. 1895. Adunarea despărțământului. — Concertul. — Petrecerea. —

Pe timpul înființării „Asociațiunii transilvane“, unul dintre inițiatorii ei, mult regretatul George Barițiu, dicea celor sceptici, pesimiști: „Nu vă temeți, Asociațiunea e încă o tineră fecioară, d'ea are viitor de aur“. Dicând acestea, Barițiu presupunea, că în România ardeleni trăiesc un viu interes față cu propria lor cultură, ei vor fi purtând la inimă s'orțea opiniei.

Despărțământul nostru însă a arătat, cât de esagerat a fost optimismul lui Barițiu. Se vede, că noi inteligența cântăm numai „Sus opincă“, tot atunci însă, cu o indolență păcătoasă lăsăm, ca poporul să-și continue același cântec melancolic:

„Cine a d'is întâiu doina, Arsă i-a fost inima“.

Să vă descriu decursul ședinții? — Nu pot, din cauză, că în lipsa membrilor din comitet și esterni nu s'a putut ține ședință. Pentru-ca însă despărțământul să fiă reprezentat la adunarea dela Blășiu, s'au ales ca delegați d-nii Iuliu C. Vlăduț și Dr. George Popescu. Celelalte lucruri s'au amânat. Până când? — Până când membrii despărțământului nostru se vor schimba, p'ote, în spre bine. Când va fi acesta? — Nu știu, d'ea bun e Domnul — să sperăm!

Sub ast-fel de auspicii evident, că n'am fi putut profeta reușită concertului și petrecerii, ce aveau să urmeze s'era. An au trebuit să trecă, în decursul cărora din Turda am auzit povestindu-se numai despre vandalisme, până când în 10 August n. c. s'a arangiat primul concert românesc. Am salutat această relațiune a spiritului social dela noi cu mare bucuriă și doresc mult să văd în el începutul unei ere mai fericite.

Constat cu viuă plăcere, că la concert s'au angajat aproape toate puterile din loc, pe lângă cari s'a făcut invitare specială D-lui și D-nei Popovici din Hațeg, ceea-ce au și primit cu multă bunăvoință.

Ca puncte marcante din programa concertului voi scote deci piano solo a d-șorei Polizena Mesaroș, care a executat piesa „Steluța“ de Spindler. Esecutarea precisă și sigură ni-a demonstrat, cât de bine este inițiată d-ra Mesaroș în musica de artă. Jocul D-sale a fost acoperit de dese aplause. D-ra Augusta Vlăduț s'a dovedit ca o bună declamatoră. Predarea corectă și modul cum d-sa a știut să interpreteze poesia declamată, n'a lăsat nimic de dorit. Tonul conformat, arată indelust, cât de fidel scie d-ra Augusta să se străplante în starea psihică a mamei-eroine din poesia „Ștefan și mamă-sa“, de Justin Popfiu.

Am avut plăcerea de a asculta și vocea plăcută a d-rei Olimpia Vlăduțiu, care ni-a cântat „Țiganca“, Țr la insistența publicului a mai executat și frumoșă compozițiă de W. Humpel: „Nor de vijeliă“. Cântarea d-sale a fost asemenea punct deplin succes în programa concertului.

Mai resta punctul din urmă: „Mosaic național“ de A. Kneisel, când în fața publicului „pășesece svlță, zimbitoră“ d'omna Victoria Popovici spre a acompania la pian pe soțul său, d-l Cornel Popovici. D-l Popovici are o înfățișare serioasă, încât nimic nu tradăză, cât de mult simte acorțele admirabile, ce le scote din violină, și cari fac un sigur efect asupra ascultătorilor. Privindu-l, te lasă rece; ascultându-l, te încălzește, bă chiar înfierbentă, Țr amestecul acestor impresii te face să recunoști, oă, e un dibaciu artist în violină. Cât pentru d-na Popovici cunoscută publicului nostru și ca prima distinsă pentru costumul național, voi spune, că prin jocu-i virtuos și înfățișarea-i simpatică curând scie lua stăpânirea asupra ascultătorilor. Primele acorțe ale violinei

și pianului produsă o adevărată solemnitate, Țr ultimele provocă furtună de aplause din partea publicului.

Concertul părea a fi terminat, când de-odată apare d-ra Olimpia Vlăduț într'un drăgălaș costum slovac și pentru a captiva publicul și cu dexteritatea-i în violină, ni-a cântat, acompaniată fiind la pian de d-na Popovici, piesa: „Berceuse slave“ de F. Neruda. Pășirea d-șorei Olimpia în costumul de slovacă a electrisat spiritele, încât publicul i-a făcut adevărată ovațiune.

Doritor de-a mai asculta odată jocul de artă al d-lui și d-nei Popovici, publicul îi rechiamnă din nou, Țr d'nsii cu același perfect succes au executat o piesă de Iul. Weisz.

Nu pot trece cu vederea încă pe d-nii Ionel Mesaroș, violinist de multă speranță, Valer Moldovan și Justin Pop, cari ambii și-au executat bine rolurile, declamând produse de ale lui Coșbuc.

Programa fu eshauriată, Țr eu trebui să admir progresul nostru în musica de artă.

Concertul fu urmat de joc, care a durat până dimineața. Public numeros și curat românesc, conversare viuă și animațiă mare. Eu însă n'aș fi îndestulit cu atâta. Atar conveniri dispar curând, Țr efectul lor asupra vieții noastre sociale încă nu e satisfăcător. Trebuie deci, ca viața socială română să fiă viuă și agitată și atunci, când lipsesece musica și jocul. Și acesta pentru a avea umbrelă contra rașelor culturii străine, pentru a ne conserva și în viitor individualitatea noastră intactă, a păzi geniul familiei române. Și aci va trebui să pășească femeia română. Dame române, voi gingașe copile, cari ați inspirat pe simpaticul poet Vlăduț atât de mult, încât v'a apoteosat, faceți, ca, deși între elemente străine, noi să trăim pururea curat românește.

Celor, cari au concurs la îndeplinirea actului social din 16 August, laudă și recunoștință cu atât mai mare, că el s'a petrecut în Turda, unde șovinismul unguresc e mai murdar.

— el.

Stipendii.

Dela „Asociațiunea transilvană pentru lit. rom. și cult. pop. rom.“ cu începutul anului școlar 1895/6 sunt de conferit următoarele stipendii:

1.) Din fundațiunea „Bașota“ unul de 20 fl. la an; 2.) Din fundațiunea „Galliană“ unul de 60 fl. la an; la conferirea acestui stipendiu rudenile fericitului fondator din familia „Pop“ și „Anton“ se vor preferi ceteris paribus. 3.) Din fundațiunea „Roman“ două de 60 fl. la an.

Pentru conferirea acestora, tinerilor români, studenți de gimnasiu ori școala reală de aceeași categorie, se scrie concurs cu termin până la 15 Septemvrie 1895.

Cererile să se înainteze până la termenul indicat Comitetului Asociațiunii transilvane etc. în Sibiu (Nagy Szeben) instruite cu următoarele documente: a) Atestat de botez în original său în copie legalisată; b) Testimoniu școlastic de pe anul din urmă școlar; c) Atestat de frecuentare dela direcțiunea institutului, în care de present urmăze studiile; d) Atestat de paupertate, eventual de orfan.

Cererile întrate după termin nu se iau în considerare.

Sibiu, din ședința comitetului Asociațiunii trans. pentru lit. română și cult. poporului român ținută la 8 August 1895.

Dr. II. Pușcariu, Dr. V. Bologa, vice-președ. secr. II.

DIVERSE.

Cel mai mare diamant. Din Rio-de-Janeiro se scorie, că în Pernagno, principala mină de diamante din Brasilia, s'a aflat un diamant negru, care are o greutate de 3100 carați, va să dică cu 2129 carați mai grea decât cel mai mare diamant, cunoscut până acum în lume. Prețiosul diamant este proprietatea unei societăți franceze, dela care voesce acum să-l cumpere guvernul Brasilei pentru a-l depune în muzeul din Rio-de-Janeiro.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 20 August 1895.

Renta ung. de aur 4%	123.05
Renta de corone ung. 4%	99.95
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	124.50
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	102.75
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	122.—
Bonuri rurale ungare 4%	98.20
Bonuri rurale croate-slavone.	98.75
Imprum. ung. cu premii.	157.75
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	145.50
Renta de hartie austr.	100.90
Renta de argint austr.	101.15
Renta de aur austr.	123.15
Losuri din 1860.	155.75
Actii de ale Banței austro-ungar.	1067.—
Actii de-ale Banței ung. de credit.	484.25
Actii de-ale Banței austr. de credit.	398.25
Napoleonori.	9.61
Marci imperiale germane.	59.22 1/2
London vista.	121.20
Paris vista.	47.95
Rente de corone austr. 4%	101.35
Note italiene.	45.75

Cursul pietei Brasov.

Din 21 August 1895.

Bancnote rom. Camp. 9.56 1/2 Vënd.	9.59
Argint român. Cump. 9.50 Vënd.	9.55
Napoleon-d'ori Camp. 9.58 Vënd.	9.61
Galbeni Cump. 5.63 Vënd.	5.68
Marci germane Cump. 59.— Vënd.	—
Ruble rusesti Cump. 128. 1/2 Vënd.	—
Lire turcesci Cump. 10.83 Vënd.	—
Seris. fonc. Albina 5% 100.75 Vënd.	101.75

Nr. 9616—1895.

PUBLICAȚIUNE.

In următoarele părți de pădure, nemijlocit limitante cu orașul, se dau pe cale de oferte următoarele exploatare de lemne de stejariu pro 1895:

1. In așa numitul Sfafter Weber-eck 365 bucăți cu 144.540 m.³
 2. „ Szekérut 473 buc. cu 255.248 „
 3. „ Weitengrund 618 bucăți cu 424.412 „
 4. „ Hattergrund 93 bucăți cu 66.090 „
 5. Inpartela stejariilor 33 bucăți cu 17.701 „
 6. In Scurta putredă 25 bucăți cu 14.940 „
- Laolaltă 1607 buc. cu 922.931 m.³

Ofertele se pot estinde atât asupra întregului, cât și asupra singuraticelor părți de pădure; au de a fi provădute cu un timbru de 50 cr. și cu dechierațiunea, cum-că oferentului i sunt cunoscute condițiunile,

afătore la oficiul forestieral orășenesc, și că oferentul se supune lor.

Oferentul este de-a se provăde cu un vadiu de 5% din suma oferită. Ofertele, cari au de-a conține numele și locuința oferentului, au de a se așterne până în 6 Septemvre a. c. la prânz 12 ore domnului substitut de primariu Carol Jacobi. Pertractarea de oferte se ține în aceeași di la 4 ore după prânz.

Brașov, 13 August 1895.

764,1—3 **Magistratul orășenesc.**

Nr. 9616—1895.

PUBLICAȚIUNE.

In următoarele părți de pădure se vînd pe cale de oferte următoarele cantități de lemne de stejariu: In așa numitul Weitengrund exploatarea pro 1894 606 metri. In așa numitul Weitengrund exploatarea pro 1895 2988 metri. In așa numitul Hattergrund exploatarea pro 1895 508 metri. La olaltă 4102 metri. Ofertele, provădute cu timbru de 50 cr. și cu un vadiu de 5% din suma oferală, se pot estinde séu asupra întregii cantități, séu asupra singuraticelor cantități din locurile de pădure amintite, în fine au de-a conține declarațiunea, că oferentului i sunt cunoscute condițiunile de oferte și că se supune lor.

Aceste condițiuni se află la oficiul orășenesc forestieral dela 7—1 oră, spre esaminare din partea fiăcărui. Ofertele, cari afară de aceea au ca să conțină numele și locuința oferentului, sunt de a-se așterne cel mult până în 6 Septemvre a. c. la 12 ore la prânz D-lui substitut de primar **Carol Jacobi**, la care tot în aceeași di după prânz la 4 ore se va ținea pertractarea de oferte.

Brașov, 13 August 1895.

763,1—3 **Magistratul orășenesc.**

De vîndare

800 caré de fên, pentru iernarea a 3000 oi, împreună cu pășiunea trebuinciosă până la 5 Mai st. n. 1896.

A se adresa la subscrisul în Săngeorgul de Câmpia (p. u. Uzdi-Szt. Péter, comitatul Coșiocnei).

Ludovic Simon, proprietar.

761,2—2

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

Sosirea trenurilor în Brașov:

1. Dela Pesta la Brașov:

- Tr. accelerat: 5 ore 07 m. dimineața.
- Trenul de persoane: 8 ore dimineața.
- Trenul accel.: 2 ore 9 min. după am.
- Trenul mixt: 10 ore 25 minute séra.

2. Dela Bucuresei la Brașov:

- Trenul accel.: 2 ore 18 min. după am.
 - Trenul mixt: 5 ore 20 m. după am.
 - Trenul de persoane: 9 ore 8 minute séra.
 - Trenul accel.: 10 ore 19 minute séra.
3. Dela Zërnesoi la Brașov: (Gara Bartolomeiu.)
- Trenul mixt: 7 ore 21 min. dimineața.
 - Trenul mixt: 1 oră 14 min. după am.
 - Trenul mixt: 8 ore 16 min. séra.

4. Dela Ch.-Oșorheiu la Brașov.

- Trenul mixt: 8 ore 20 min. dim.
- Trenul de persoane: 1 oră 46 m. d. am.
- Trenul mixt: 7 ore 12 min. séra.

5. Dela Sinaia la Brașov*)

- Trenul de persoane 7 ore 40 m. dim.

Plecarea trenurilor din Braș.

1. Dela Brașov la Pesta

- Trenul mixt: 5 ore 8 min. dimineața.
- Trenul accel.: 2 ore 45 min. după am.
- Trenul de persoane: 7 ore 43 min. séra.
- Tr. accelerat: 10 ore 26 min. séra.

2. Dela Brașov la Bucuresei:

- Trenul de pers.: 3 ore 55 min. dim.
 - Tr. accelerat: 5 ore 14 m. dim.
 - Trenul mixt: 11 ore înainte de am.
 - Trenul accel.: 2 ore 19 min. după am.
3. Dela Brașov la Zërnesoi. (Gara Bartolomeiu.)
- Trenul mixt: 9 ore 5 min. dimineața.
 - „ „ 5 „ 13 m. după am.
 - Trenul mixt: 9 ore 30 min. séra.

4. Dela Brașov la Ch.-Oșorheiu.

- Trenul de persoane: 3 ore 5 după am.
- Trenul mixt: 8 ore 50 minute dim.
- Trenul mixt: 5 ore 20 min. dim.

5. Dela Brașov la Sinaia*)

- Trenul de persoane 6 ore 40 min. séra.

*) Acest tren circulează numai Joia, Dumineca și la sêrbători.

ANUNCIU

pentru instrucțiune de dans.

Am onóre a aduce la cunosciința on. Public amator de dans și prea stim. părinți, tutori și posesori de pensionate, că dau lecțiuni de dans de aci înainte în școala întemeiată de fratele meu Francisc Fiedler și **volú**

DESCHIDE ȘCÓLA de DANS

pentru sezonul curent la 1 Septemvre st. n., care duréză până la finea lui Novembre st. n.

Elevii se primesc în tóte zilele, în școala de dans, strada Hirscher Nr. 9. Honorarul este tot cel de mai nainte.

Rongându-vé a mé onora și de acum înainte cu încrederea, ce mi-ați aretat până acuma, asigurându-vé, că-mi voiú da tótă silința a păstra renumele ce are școala de dans a lui Fiedler.

Cu tótă stima:

successóra măestrului de dans,
Francisc Fiedler.

2—2

De închiriat.

Prăvălia din strada Hirscher Nr. 7

vis-a-vis de teatru, care se va provăde cu un portal nou, dimpreună cu 3 odăi de locuit, culină, pivniță, pod și un magazin mare, sunt, **orí în total, orí seperat, a-se închiria,** începénd din 29 Septemvre 1895.

A se întreba la subscrisul proprietar

Simeon Damian,
advocat.

7838—*

Orele de cassă dela 8—1.

Giro-Conto
la banca
Austro-Ungar.

„ALBINA“
INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII
FILIALA BRAȘOV

Cec-Conto
la postă
Nr. 505.

primesce depuneri spre fructificare pe lângă 4 1/2 %
netto, solvindú însași darea de interese;

sconteză polițe comerciale cu 5 1/2 %;

accórdă imprumuturi cambiale și cambial-ipotecari cu 6 %;
deschide credite în cont corrent sub cele mai avantagióse condițiuni;

accórdă imprumuturi pe hârtii de valóre, monede,
giuvaere și mărfuri cu 6 %;

cumpără și vinde cu prețurile cele mai convenabile monede și hârtii de valóre indigene și străine, în specialú de cele românesci;

rêscumpără fără nici o detragere cupóne, escomptează cupóne înainte de scadență, și

cumpără cu celú mai urcatú prețú cupóne dela efecte române;

efectuează în modulú celú încassări și plăți pe pietele din țeră și mai culantú în streinătate,

esecută în comisiune ori-ce însarcinări de bancă sub cele mai ieftine condițiuni;

închiriază magazine și locuri libere de depou, pe teritoriul său strada Gării Nr. 45, care, situatú nemijlocitú lângă gara drumului de fierú de statú, e legatú prin șine proprii cu acesta și investitú cu dreptulú de vámuire și cântărire oficiósă prin organele drumului de fierú de statú;

primesce în calitatea sa ca reprezentantă principală a societății de asigurare **EQUITABLE** din New-York oferte pentru asigurări pe viață sub condițiunile favorabile, particulare a acestei societăți.

Onorabilelorú administrațiuni de fonduri și p. t. D-lorú capitaliști le recomandă pentru plasarea de capitale **Scrisurile fonciare de 5% ale „Albinei“**

ale cărorú cupóne se rêscumpără semestrulú fără nici o detragere, și cari se află de vîndare în cursul zilei a bursei din Budapesta, în piese de 500, 1000 și 2000 de corone. Comparéndú cursurile și produsulú celorlalte efecte indigene, se póte susține cu totú dreptulú, că

Scrisurile fonciare „Albina“ de 5%

suntú adí relativú cele mai ieftine și totodatú mai productive din efectele cotate la bursa din Budapesta.

Bonitatea absolută a foncierelor „Albina“ e garantată prin valóre celú puținú întreitá a ipotecelorú pe ba-că cărora se esmitú, prin fondulú specialú de asigurare a scrisurilorú fonciare care e de fl. 200.000 și în fine prin totalitatea orí și cărei alte averi a institutului.

67—*

Orele de cassă dela 8—1.